

פרשת ויקרא (תשפ"ב)

והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה (א', י"ג)

סדר קרבן עולה נכפל בתורה פעם אחת בבקר ועוד הפעם בצאן. והנה, על הפסוק ואם מן הצאן קרבנו (א', י') מביא רש"י מן התורת כהנים דאמר ו' מוסיף על עניין ראשון, ובאור החיים ביאר שכוונת הדרשה ליתן כל האמור בבקר כגון סמיכה ודיניה גם בצאן ואת האמור בצאן גם בבקר, וכן לדרוש כל מה שנכפל בצאן ומוזכר כבר בבן הבקר. והקשה האור החיים למה כתב בצאן והקטיר המזבחה הא כבר אמור בפרשת עולת בקר (א', ט') והקטיר הכהן את הכל המזבחה.

והנה, במסכת יומא (כ"ז, א') דרשו והקריב הכהן את הכל זו הולכת אברים לכבש, והולכת אברים לכבש לא כתב לעיל בעולת בקר דשם כתיב רק והקטיר הכהן את הכל המזבחה, ולפי זה יש לפרש דלכן נכפל עניין ההקטרה פעם שניה בעולת צאן כדי שלא נטעה לומר שהלשון והקריב קאי על הקטרה, דהיה מקום לטעות בזה שהרי כבר כתיב (א', י"ב) וערך הכהן אותם על העצים ומשמע שהקרבן כבר בא אל המזבח ואם כן לא היה צריך להולך האברים לכבש, לכן כתיב והקריב הכהן וגם והקטיר המזבחה כדי ללמדנו שתיבת והקריב אינה פירוש הקטרה, ומוכרח דאתיא לדרשה דוהקריב זו הולכת אברים לכבש. (נ.מ.)

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר (א', י"ד)

ידוע הדקדוק שבתחילה היה לו לומר ויקרא ה' אל משה ואחר כך וידבר אליו, וכבר היינו יודעים שהקורא דיבר למי שקראו.

עוד יש להבין מה שנרמז בא' זעירא דויקרא. והנה, איתא בויקרא רבה (פרק א') דבפרשה הקודמת כתיב י"ח פעמים כאשר צוה ה' את משה, ואמרו משל למלך שצוה את עבדו לבנות לו בית פלטין ועל כל דבר ודבר שהיה בונה היה כותב עליו שמו של מלך וכשראה המלך אמר כל הכבוד הזה עשה לי עבדי והוא עומד בחוץ, קראו לו שיכנס לפני ולפנים, וכמו כן במשה רבינו, אמר הקב"ה כל הכבוד הזה עשה לי משה קראו לו שיכנס לפני ולפנים. ולפי זה יש לפרש דא' זעירא באה כדי לרמוז בויקרא תיבת ויקר שהוא לשון כבוד, כלשון הכתוב במגילת אסתר (ח', ט"ו) ליהודים היתה אורה ושמחה ויקר, דכאן חלק הקב"ה כבוד למשה רבינו העניו הגדול שהרבה כל כך כבודו של הקב"ה וכתב על כל דבר כאשר צוה ה'. ועל פי זה נוכל גם כן להבין למה התחיל בויקרא אל משה ואחר כך וידבר ה' אליו, לשלם מדה כנגד מדה ולתת כבוד למשה רבינו ולהזכיר שם משה קודם לשמו יתברך, ומפני מה זכה לכל הכבוד הזה, מאהל מועד, שכתב על כל דבר כאשר צוה ה'. (בן לאשרי)